

 bellavita.np

भुम्लुबासीले ५० वर्षपछि पाए लालपूजा

काभ्रेपलाञ्चोक । काभ्रेपलाञ्चोकको भुम्लु गाउँपालिकाको दुई वडाबासीले ५० वर्षपछि आफ्नो जग्गाको लालपूजा पाएका छन्। भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारणमन्त्री बरगम अधिकारीले मंगलवारदेखि लालपूजा वितरण सुरु गरेका हुन्।

विसं २०३२ देखि गाउँपालिकाको (तत्कालीन भुम्लु र फलेटी गाविस) हालका दुई वडाका बासिन्दा लालपूजाको पछाइमा थिए। प्रारम्भिक चरणमा भुम्लु गाउँपालिका वडा नं ७ र ८ का ४३१ जग्गाधनीलाई लालपूजा वितरण गरिएको हो। वडा नं ७ का १८५ र वडा नं ८ मा २४५ जग्गाधनीलाई जग्गाधनी प्रमाणपूजा वितरण गरिएको कार्यालयले जानकारी दिएको छ।

यसका लागि नारी कार्यालय काभ्रेपलाञ्चोकले विसं २०७१ जेठ २५ गतेदेखि स्थानीय तहमा नारी टोलीले काम गरिरहेको थियो। काभ्रेपलाञ्चोकको ससंद एवं तत्कालीन मन्त्री गोकुल बाँस्कोटाले विसं २०७५ मंसिर २० गते भुम्लु गाउँपालिकामा फिन्ड कार्यालयको शुभारम्भ गरेका थिए।

कार्यालयका अनुसार हाल दुई वडाको ४५० वटा लालपूजा बनेको छ भने सोही हाराहारीको संख्यामा

खनविन गरी लालपूजा बनाउन बाँकी छ। कार्यालय प्रमुख अशोककुमार भुसालले वडा नं ७ मा ३०० र वडा ८ मा ६०० लालपूजा बनाउनुपर्ने देखिएको बताए।

साविकको पिपलटार गाविस हुँदादेखि नै केमाई गैँ आइएको 'टार' भन्ने खेतव्यवस्थे जमिन पिपलटार गाविस फुट्टा भुम्लुटार र फलेटी दुवै गाविसमा परेको थियो। तत्कालीन समयमा खेतव्यवस्थे जमिनमा दुवै गाविसले दाबी गरेपछि विवाद भएको थियो। २०३२ सालमा नारी गर्न गएको टोली र दुई गाविसका नेतृत्वको विवादका कारण काम हुन सकेको छैन। २०३५ सालमा पनि काम हुन नभएपछि स्थानीयले जग्गाको लालपूजा पाउन सकेका थिएनन्।

अस्तव्यस्त अस्पतालमा एमबीबीएस कार्यक्रम

हेटौडा । बागमती प्रदेशको राजधानी हेटौँडामा अवस्थित मदन भण्डारी स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानले चिकित्सा शिक्षामा ऐतिहासिक उपलब्धि हासिल गर्दै चालु शैक्षिक सत्रदेखि एमबीबीएस कार्यक्रम सञ्चालन थालेको छ। प्रतिष्ठानलाई चिकित्सा शिक्षा आयोगले ५० सिटमा एमबीबीएस अत्याधुनिक अनुमति दिएको हो। यसैगरी बागमती प्रदेशको पहिलोपटक सरकारी मेडिकल कलेजमाफर्दै चिकित्सक उपचान्त सुरु भएको छ।

स्नातक र स्नातकोत्तर तहमा विभिन्न स्वास्थ्य शिक्षाका कार्यक्रमहरू सञ्चालनमा रहेका प्रतिष्ठानले बीएससी नर्सिङमा सिट संख्या बढाएको छ भने एमडी तहमा ७ विषयमा ८ सिटमा अध्ययन सुरु गरेको छ। प्रतिष्ठानलाई प्रदेश सरकारको 'गौरव आयोजना' को रूपमा अर्थ बढाइएको छ।

तय बित्त मन्त्रालयले संस्थाको प्रत्यक्ष प्रभुत्वलाई आएको हेटौँडा प्रशासनात्मक सेवा प्रवाह अन्तर्गत कमजोर रहेको गुनासो गरिएको छ। अस्पतालमा गौरव सय ४५ जना जनशक्ति कार्यरत भए पनि दैनिक सेवा हिटमुसुरी, ससफाइको कमजोरी, औषधि

अभाव र रिपोर्टमा हिलाइजस्ता समस्याले सेवाग्राही असन्तुष्ट छन्। अस्पतालमा कार्यरत ५४ जना कन्सल्टेन्ट, ४८ मेडिकल अफिसर, १०५ स्टफ नर्स, र अन्य प्राविधिक कर्मचारीहरूको व्यवस्थापन प्रभावकारी हुन नसक्दा समस्याको गुणमत्तर खर्चिएको सेवाग्राहीहरूको आरोप छ।

अस्पताल आउने बिरामीले रिपोर्ट आउन दिउँसोसम्म पर्नु पर्ने, कतिपय सेवाका लागि अर्को दिन आउनुपर्ने अवस्था भोग्नु परेको गुनासो गरेका छन्। अस्पतालअन्तर्गतको डायलाइसिस सेवा केन्द्रमा समेत चरम समस्या देखिएको छ। १४ बेड र २२ मेसिनसमेत ४ वटा मेसिन बिग्रिएर प्रयोगविहीन छन्। हाल १०२ जना बिरामी नियमित सेवा लिइरहेका छन् भने ६२ जना बिरामी वेडिङ सूचीमा छन्। उपकरण मर्मत, बेड थप र सेवा विस्तारमा सरकार र अस्पताल प्रशासिकको चासो नरहेपछिको सेवाग्राहीको गुनासो छ।

'जनशक्ति होइन, व्यवस्थापनको अभाव'

हेटौडा अस्पताल बचाउ तथा सुधार अभियानका संयोजक

विशालराज महताक अनुसार अस्पतालमा जनशक्ति नभएको होइन, तर जवाफदेही नेतृत्व, स्पष्ट नीति र प्रभावकारी व्यवस्थापनको अभाव नै सेवामा अव्यवस्था ल्याउने मुख्य कारण हो। प्रतिष्ठानका रजिस्ट्रार डा. भीष्मराज गुरुगर्गले भने सेवा सुधारका लागि योजनाबद्ध प्रयासहरू भइरहेका बताएका छन्।

तर, सेवाग्राहीले सुधारको अनुभूति नगरेसम्म यस्ता पहल काजमै मर्मित हुने देखिन्छ।

गौरवका आयोजनामाथि नै प्रश्न

एकतिर चिकित्सा शिक्षामा ऐतिहासिक फस्टको मार्ग भएपछि प्रतिष्ठान, अर्कोतिर सोही संस्थाबाट सञ्चालित अस्पतालमा उपचार सेवाको चरम संकटमा रहेको यो विरोधाभासले 'गौरव आयोजना'को औचित्यमाथि नै प्रश्न उठाएको छ।

शिक्षा र सेवा दुवै क्षेत्रमा सन्तुलन कायम गर्न, अस्पतालको भौतिक पूर्वाधार, जनशक्ति व्यवस्थापन, उपकरण मर्मत, र निगरानी संयन्त्रमा सुधार नगरेसम्म, एमबीबीएस जस्ता कार्यक्रमको प्रभावकारिता धारणमा पर्ने चेतावनी सरकारवालाहरूले दिएको छ।

प्रवेशकुमार मिश्र
सप्तरी, भदौ ४।

सप्तरी जिल्लाको सदरमुकाम राजविराजलाई भारतको प्रमुख नाका कुनौलीसँग जोड्ने मुख्य सडक वर्षौंदेखि जीर्ण अवस्थामा रहेको छ। वर्षौंदेखि तीने तहका सरकार र सम्बन्धित निकायले यसतर्फ कुनै चासो देखाएका छैनन्।

राजविराज-कुनौली सडकखण्ड अन्तर्गत तिलारी कोइलाडी गाउँपालिका-१ मा रहेको राजविराज भन्सार कार्यालयदेखि भन्डै ३००-४०० मिटरपुर्वको सडक खण्ड हरेक वर्षाको समयमा कटानमा पर्छ। यसले गर्दा गाडी त के, पैदल हिँड्नेसमेत मुस्किल हुने अवस्था हुन्छ।

वर्षा लागेसँगै बाटोमा गाडी आवतजावतमा ठेक लाग्छ भने पैदल हिँड्ने अवस्था पनि हुँदैन।

अहिले सुख्खा मौसममा स्थानीय बासिन्दा र सवारी चालकहरूले मोटो हानेर अस्थायी रूपमा सडक खुल्ला गरे पनि दुवैदुवैको जोडिबन्ध यथावत् रहेको स्थानीय चालक दिनेश खंग बताउँछन्।

उनी भन्छन्, 'कटानपछि पुलसमेत भागिएका थियो। वर्षामा त यहाँ हिँड्ने नभिले गरी नदीदेखि दूरीले खोला बग्छ। अहिले मोटो हानेर चलाएका छौं, तर गाडी कुन बेला दुवैदुवामा पर्छ भन्ने छैन लागिरहन्छ।'

कारिव चार वर्षअघि बाढी आएको समय यही सडक पार गर्ने क्रममा आफ्नै युवाको ज्वनसमेत गएको थियो।

स्थानीय बासिन्दा सुशील यादव

सरकारको उदासीनताप्रति आक्रोशित छन्। 'यो बाटो बिना राजविराज वा भारतका आफन्त कहाँ पुग्न सकिँदैन। तिलारी, बेल्ही, लोखरप, गोरगामा, विष्णुपुर, रसपुर, मल्लिन्या, डलवा, बिसनपुर लगायत दर्जनौँ गाउँका बासिन्दालाई यही बाटो भएर जानुपर्छ। तर तीने तहका सरकार कसैलाई पनि यो बाटोबारे कुनै चासो छैन,' उनले भने।

यही सडक पार भएको कुनौलीबाट राजविराज भन्सारसम्म मालवाहक गाडी आउँछन्। तर सडकको खराब अवस्थाले

गाडी चल्न नसक्दा राज्य संकलनमा पनि असर परेको छ।

राजविराज भन्सार प्रमुख सत्य नारायण सिंह भन्छन् 'हामीले लाखअनुसार राज्य संकलन गरेका छौं तर यो बाटो वर्षायाममा पूर्ण रूपले बन्द भएपछि राज्यसमा रचनायिक रूपमै कमी आउने हो, त्यसमा अहिले पनि सबै गाडीहरू आउन सक्ने अवस्था छैन।' कटानको समस्या समाधान गरी सडक बनेको खण्डमा राज्य संकलनमा निक्कै वृद्धि हुने उनको भनाइ छ।

उनले यस सडकबारे जिल्ला प्रशासन

कार्यालय, सडक डिभिजन कार्यालय र भन्सार विभागमा समेत जानकारी गराएको तर अहिलेसम्म सडकको समस्या समाधान गर्न कुनै निकायले काम थालेको अवस्था नहेको बताए।

प्रदेश प्रदेका मुख्यमन्त्री सतिशकुमार सिंह र बहालवाला संघीय मन्त्री नवल किशोर साह सुइँको गुहारिलाका पनि यही बाटोमा जोडिएको छ। उनीहरू यो बाटो हुँदै प्रायः आवतजावत गर्ने गर्छन्। यद्यपि यसको समाधान गर्न कुनै तदारकता नदेखाएकामा स्थानीय दुःखी छन्।

बागलुङमा नांखा पूजाको अनौठो परंपरा

डम्मर बुढामगर
बागलुङ, भदौ ४

अर्जुन शरीर, मोसोले छोपीएको अनुहार र छाति, कमरमा सेतो कपडा बोधेर हातमा धुपीको होंगो समातेर केही युवा दौडिँदै थिए। ती युवाहरू पछि दृष्टांगी टर्दा बाउँटे आइरहेका थिए, भौँकी। माथिदेखि दौडिँदै आएको भौँकी र एक हुल युवाको दृश्य अनौठो थियो। यो अवसरको साझी बन निसलेढोला सबै मानिस जम्मा भएका थिए।

यसलाई निसीवासीले नांखा (गाउँ) पूजा भन्दछन्। यो पूजा एक हजार वर्ष पुरानो भएको स्थानीयको विश्वास छ। हरेक दुई/दुई वर्षमा हुने गाउँ पूजा पछिल्लो समय मेलाकै रूपमा लिन थालिएको छ। गाउँ पूजालाई प्रारंभ खाम भागमा नांखा पूजा भन्ने गरिन्छ। यो अन्य पूजाभन्दा भिन्न छ। भदौ १ गते निसीवासीले गाउँ पूजालाई धुमधामका साथ मनाउने गर्छन्।

स्थानीयले साउन मासतकै दिदीदेखि विभिन्न देवीदेवताका नाममा पूजा गर्ने र साँघ गाउँभरीका भौँकीहरू एकै ठाउँमा जम्मा भएर तन्त्रमन्त्र गर्छन्। बिहान सबै निसलेढोर गाउँभन्दा माथि रहेको बराह थानमा पुगेर पूजा गर्छन्। बराह थानमा पुगेपछि युवाहरूले अर्घ्य नम बगेर अनुहार र शरीरमा मोसो दली राखेको स्वरूप धारण

गर्ने गर्छन्। भौँकी र राखसको स्वरूप धारण गरेका कपिले गाउँमा अनिट्छ भने भुगेत्र र राखेसी आत्मालाई उत्तरगंगा नदीमा खसाल्ने बुलाएका बताउँछन्।

सुरुआती समयमा निसलेढोर गाउँमा अनिट्छ हुन थालेपछि गाउँदेखि गाउँ पूजा गर्ने थालेको झैँसाथै रहेको निसीखोला गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष प्रेमबहादुर घर्ती मगरको भनाइ छ। एक हजार वर्ष पहिले निसलेढोलाबाट स्थानीय बसाइँसराइ गरेर अन्ते जाँच हिँड्ने गाउँमाथिको ओडारामा लगेर छोडेको र मडिलीबाट हेर्न पुग्दा उनीहरूको मूल्य भइसकेको हुँदा उनीहरूको आत्माको शांतिमा लागि गाउँ पूजा थालिएको बुढापाकाले

सुनाएको घर्ती बताउँछन्। ओडारामा मूल्य भएका लुजाजुजी राखसको रूपमा गाउँ पसेर पछि मान्छे मर्ने, धन सम्पत्ति, बालीनालीको क्षति हुने, पशुचौरापरसमेत मर्ने गरेपछि सुरु शांतिमा लागि सुरु गरिएको गाउँ पूजा अहिलेसम्म चल्दै आएको उनको भनाइ छ। पहिले निसलेढोर आसपासमा ठूलो बस्ती रहेको प्रमाणित गर्ने अवशेषहरू अहिले भेटिने गरेको उपाध्यक्ष घर्तीमगरले बताउँछन्। गाउँ पूजा गर्दा मृत आत्माको शांति पाउने र गाउँमा अनिट्छ नहुने अनि बताउँछन्।

बराह थानबाट पूजा गरेर फर्किएका राखसको रूप धारण गरेका कपिले अर्को भौँकीले युलवाट उर्लिएको उत्तरगंगा नदीमा हाम

फल्छन्। जसलाई स्थानीयले भूत प्रेतलाई धर्माएको भन्ने गर्छन्। यसरी भूत धर्माएपछि गाउँमा कुनै पनि किसिमको अनिट्छ नहुने स्थानीय रामजम बुढा मगरले बताए।

यस पुलमा दैनिक शांति रहेको हुँदा उत्तरगंगामा हाम काले कपिलाई चोट पटक नलामे र नदीले नगाउने बुढा मगरले बताए। पहिले भौँकीले पुल नबन्दा काठको सिँघुवाटो कपिले खोलाहामा हाम फले गरेको उनको भनाइ छ। भूतलाई खोलाहामा खसाएपछि गाउँलाई गुरु व्याधी नलागे, वस्तुभन्दा र बालीनाली पनि राम्रो हुने बुढा मगरको भनाइ छ।

भौँकीले विधिअनुसार हुँदा पालिकाले प्राथमिकतामा राखेर संरक्षणमा जोड दिएको अध्यक्ष घर्ती बताउँछन्।

र राखसको जस्तो पहिलेले भूत प्रेतलाई फकाउने र लखेट्दै लगेर खोलाहामा खसाल्ने गरिन्छ, उनले भने, 'शाम्रो पुर्खहरूले मान्दै आएको परम्परा अहिलेसम्म चल्दै आएको छ, यद्यपि धार्मिक विश्वास छ, हामी अलमल छौं।'

गाउँ पूजालाई लोप हुन नदिन निसीखोला गाउँपालिका-५ का युवाले चासो दिएका छन्। यसवर्ष गाउँ (नांखा) पूजा सञ्चालनका तथा व्यवस्थापन समितिमाफर्न पूजा सञ्चालन गरिएको थियो। युवाले चासो नदिँदा लोप हुने हुँदा संरक्षणका लागि आफूहरू लागेको छ।

गाउँ (नांखा) पूजा सञ्चालन तथा व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष लक्ष्मण छत्र्यालले बताए। युवालाई एकताबद्ध गराएर पूजा संरक्षणमा लागेको उनको भनाइ छ।

निसीखोला गाउँपालिकाका अध्यक्ष सुर्बहादुर घर्तीमगरले कला संस्कृति संरक्षणका लागि गाउँपालिका हरेक वर्ष बजेट विनियोजन गरी काम गर्ने गर्दा आएको बताए। लोपमुक्त संस्कृतीको संरक्षणका लागि पक्का पुस्ता र नयाँ पुस्तालाई एकै ठाउँमा राखेर पुस्तातरमा गर्ने काम गाउँपालिकाले गर्दै आएको उनको भनाइ छ। गाउँ पूजा निसीखोलाको विशिष्ट मौलिक संस्कृति भएको हुँदा पालिकाले प्राथमिकतामा राखेर संरक्षणमा जोड दिएको अध्यक्ष घर्ती बताउँछन्।

लेमान्थाङमा जनप्रतिनिधिको घर बन्यो संग्रहालय

मुस्ताङ । उत्तरी चीनसँग सिमाना जोडिएको उपत्यका मुस्ताङको लेमान्थाङ गाउँपालिकास्थित पखालले धेरैएको माटोको सहकारी रूपमा परिचित लेमान्थाङमा संग्रहालय स्थापना गरिएको छ। यहाँका स्थानीय जनप्रतिनिधि खेवाङ रिजिन गुरुखले व्यक्तिगत रूपमा ल्याई संग्रहालय स्थापना गरेका हुन्।

उपत्यका मुस्ताङस्थित पखालले धेरैएको माटोको सहर लेमान्थाङको विगत र वर्तमान विकासमा भइरहेका विद्यमान परिवर्तित विकासलाई त्यहाँ पुनै पर्यटक माफ परिकन लेमान्थाङका वडा सदस्य खेवाङले संग्रहालय स्थापना गरेका हुन्। त्यहाँ वडा सदस्य खेवाङले आफ्नो पूर्वजले बनाएको दुई सय वर्ष पुरानो ढुङ्गा र माटोले निर्मित पुरानो दुर्लभताको घामा संग्रहालय स्थापना गरेका हुन्।

उपत्यका मुस्ताङमा बर्सेन विदेशी पर्यटकले महँगो शुल्क तिर्ने गर्छन्। पछिल्लो समय सडक सहज भइसकेको स्वदेशी पर्यटक उत्कृष्ट भ्रमणमा पुग्न पुग्छन्। त्यहाँ पुगे स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटकले लेमान्थाङको ऐतिहासिकता, धर्म, संस्कृति र परम्पराको बारेमा खासै जानकारी हासिल गर्न सक्दैनन्।

यसर्थ उपत्यका मुस्ताङको भ्रमण गर्ने पर्यटकलाई त्यहाँ पखालले धेरैएको लेमान्थाङको पर्याप्त जानकारी उपलब्ध गराउने उद्देश्यले वडा सदस्य खेवाङले संग्रहालय स्थापना गरेको बताउँछन्।

सन् १९९२ पछि उपत्यका मुस्ताङमा धेरै विकासका मुद्दा कोरिएको संग्रहालय सञ्चालन खेवाङले उल्लेख गरे। 'यहाँ पाँच सय वर्षमा हुन नसकेको विकास पछिल्लो ३० वर्षमा भएको छ, यहाँ सडक, बिजुली, इन्टरनेटका सुविधा जोडिएका छन्,' सञ्चालक वडा सदस्य खेवाङले थपे, 'यहाँ लेमान्थाङको पहिलेको जीवनशैली र वर्तमानको जीवनशैलीलाई अहिलेको पुस्तालाई देखाउन र पर्यटकलाई परिचितित लेमान्थाङको सङ्ग्रह उजागर गर्ने गरी संग्रहालयमा ल्याएका तस्बिरहरू राखिएको छ।

पखालले धेरैएको लेमान्थाङभित्र दर्जनौँ पुराना ढुङ्गा र माटोले बनेका ऐतिहासिक गुम्बुचक एकआपसमा जोडिएका परम्परागत अस्थितिका छन्। तिनी पुराना पहाडमा पर्यटकले रात बटार्थे। अहिले त्यसको अवस्था नहेको वडा सदस्य खेवाङको भनाइ छ। लेमान्थाङमा अनुपम पहाड र निसाले ढुङ्गे मेरुको र पर्यटकका लागि भीआरजी होटलहरू सञ्चालनमा रहेको

उनले बताए। यहाँ संग्रहालयमा पर्यटकलाई विगत र वर्तमान लेमान्थाङको परिवर्तित अवस्थालाई संग्रहालय अवलोकनबाट सबै कुरा जानकारी प्राप्त हुने बताए।

संग्रहालयमा यहाँको हिउँदेयाम र बर्खायाममा हुने मौसम परिवर्तन र जीवनशैलीको बुझाई तस्बिरहरू व्यवस्थापन गरेका छन्। यहाँका कृषि, पशुपालन, चाडपर्व, ऐतिहासिक

तथा धार्मिक सम्पदाको तस्बिर यालरी संग्रहालयमा पुगेर अवलोकन गर्न पाउने वडा सदस्य खेवाङले बताए।

लेमान्थाङको ऐतिहासिक तिजी र यहाँदु लाग्नातका विभिन्न चाडपर्व मनाउने प्रचलन र तत्कालीन संरक्षणमा समेटिएको उनले बताए। 'यहाँको महत्त्वपूर्ण चाडपर्व अवलोकन गर्न नसकेका पर्यटकले संग्रहालयबाट धेरै कुरा जानकारी प्राप्त हुन्छ,' यसले यहाँ आहूनुपर्ने पर्यटक तथा विभिन्न खोज अनुसन्धानका लागि संग्रहालय उपयोगी बन सकेछ,' उनले भने।

खेवाङले संग्रहालयभित्र सघीय वर्ष पहिले प्रयोग हुने भाडावर्तन, खेतीपातीमा प्रयोग हुने फेरुल औजार, पूजाका सामग्रीलगायत समान सजाइएका छन्। निकै लामो समय युगपे बसेर स्वदेशी केही गर्ने सङ्कट भन्ने हेतुले पुख्र्यौली थलो लेमान्थाङ फर्किएका खेवाङ सामाजिक अभिभावकता साथै पर्यटक पर्यटनका लागि लेमान्थाङ-५ को वडा सदस्यमा निर्वाचित भएपछि त्यहाँका विकास र समृद्धिका लागि परेका छन्।

गाउँठाउँ बसेर केही आयआर्जन गर्न सकिन्छ भनेर अरूले गर्ने नसकेको फरक

खालको व्यवस्था सुरु गरेको वडा सदस्य खेवाङ बताउँछन्। उनले संग्रहालयमा उपत्यका मुस्ताङ ल्यान्डस्केप तस्बिर र जैविक विविधतालगायत तस्बिर यालरी राखेको बताउँछन्।

उपत्यका मुस्ताङको लेमान्थाङ आउने पर्यटकले लेमान्थाङको विगत र वर्तमान अवस्था, मुस्ताङी राजाको दरबार, सधुपुरा नली, पखालले धेरैएको माटोको सहर लेमान्थाङ, यहाँका गुम्बा, मठ, छोटैतलगायत तस्बिर राखेको खेवाङले बताए।

खेवाङले भदौ १ गतेदेखि लेमान्थाङमा संग्रहालय स्थापना गरेका हुन्। त्यसो त लेमान्थाङमा आम्ची प्यावो विष्टको आयतुर्वेद संग्रहालय पनि छ। खेवाङले स्थापना गरेको संग्रहालय परिवारका सदस्यहरूले आलापारी गरी चलाउने गरेको जानकारी दिए। यहाँ संग्रहालय अवलोकन गर्ने स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटकलाई अवलोकन शुल्क वापत दुई सय रुप शुक उठाउन गरेको वडासदस्य खेवाङले बताए।

तर, स्कुल र क्याम्पमा पढ्ने विद्यार्थीहरूका लागि परिचय पत्र देखाएमा निःशुल्क अवलोकन गर्न पाउने व्यवस्था गरिएको वडा सदस्य खेवाङको भनाइ छ।

रासस

सम्पादकीय

विष बन्ने विषादी नियन्त्रण होस्

नेपालका कृषकहरूले उत्पादन बढाएर अधिक आर्थिक लाभको लोभमा परेर रासायनिक विषादीको अत्यधिक र जथाभावी प्रयोग गर्नु चिन्ताको विषय हो। खासगरी आमजनताले दैनिक उपभोग गर्ने तरकारी तथा अन्य खाद्यान्नहरू गोलभेंडा, आलु, केरा, मकैलागायतमा अत्यधिक विषादी प्रयोग हुनु मानवीय स्वास्थ्यमा सिधै आघात गर्ने विषय हो। त्यसबहेक अत्यधिक विषादीले पर्यावरणीय चक्र भत्काउने हुँदा पछि गएर सामाजिक संरचना नै पनि खल्बल्याउने खतरा हुन्छ।

प्रत्येक वर्ष विषादीको प्रयोग १० प्रतिशतले बढ्दै गएको तथ्यांकले हामीलाई अब यसको नियन्त्रण कसरी गर्ने भनेतर्फ सोच र काम गर्न भन्नुभन्दाइहोको छ। किनभने यी कृषिय विषादीमा शरीरमा क्यान्सर उत्पन्न गराउने रसायन पाइन्छन्। विषादीको नियमित उपयोग गर्ने किसानहरूमा टाउको दुख्ने, छाता चिलाउने, वाक्वाक् लाग्ने समस्या तत्काल देखिएका परिणाम हुन् भने त्यसले दीर्घकालमा क्यान्सर गराउने, मिर्गौला बिगाग्ने, अपांगता गराउने जोखिम पनि उत्तिकै छ। अर्कोतिर खेतीका लागि गुणी मानिएका परागसेवनमा सहयोग पुऱ्याउने भित्र किराहरूको संख्या पनि लोप हुने डर छ। मान्छेले जुन सुखको लोभमा अहिले विषादीको प्रयोगलाई बढाइसकेको छ, पछि त्यही नै दुःखको कारक बन्न जाने हुँदा बेलेमा सचेत हुनुको विकल्प छैन।

यसको न्यूनीकरण गर्न किसानहरूलाई खेती गर्ने उन्नत प्राविधिक ज्ञान दिनुपर्ने देखिन्छ। विषादी बेच्ने एग्रीभेटहरूको नियमनलाई बलियो बनाउनुपर्छ। हुन त विषादी व्यवस्थापन प्लेन २०७६ मा नियन्त्रण र नियमनको केही विधि र बुँदा उल्लेख भए पनि तिनको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन सकेको छैन भन्ने पुष्टि भएको छ। यस्तैफ अर्बका दिवसा स्थानीय सरकारले पनि प्रभावकारी कदम चाल्नुपर्ने हुन्छ। सरकार, गैरसरकारी संस्थाहरू र कृषि विस्तार सेवा प्रदायक निकायले एकीकृत रणनीति बनाएर किसानहरूलाई कृषि व्यवस्थापनका बारेमा सचेतना दिनु आवश्यक छ। कृषिका सम्बन्धित निकायहरू मन्त्रालय, अनुसन्धान केन्द्र, विश्वविद्यालयले दिगो कृषि खेती अभ्यासका बारेमा अनुसन्धान अघि बढाउनुपर्ने देखिन्छ। स्थानीय नगरपालिका र वडा कार्यालयहरू जो किसानको नजिक हुन्छन् उनीहरूलाई कौटनाशक प्रयोगको अनुमान गर्न, निरीक्षण गर्न स्रोत र साधनको व्यवस्था गर्न प्रदेश सरकार र संघीय सरकार जागरूक हुनुपर्नेछ। यसका साथै, सरकारले जैविक खेतीका लागि कार्यक्रमहरू विस्तार गर्नुपर्छ भने विषादीको अत्यधिक प्रयोगलाई न्यूनीकरण गर्न किसान, सरकारी तथा गैरसरकारी निकायको सामूहिक प्रयास अघि बढाउनुपर्छ।

विगतमा नेपालमा चाउचाउ भित्र्याउने गण्डकी तुडल्सले सुरुमा चाउचाउ यसरी खाने भनेर सिकाउनुपर्को थियो। चाउचाउ बारे अनभिज्ञ नेपाली समाजलाई त्यसको खपत कसरी गर्ने भन्ने थाहा थिएन। पछि आएका कम्पनीलाई चाउचाउ कसरी पकाउने, कसरी खाने भन्ने सिकाउने परेन। त्यस्तै, विगतमा सार्वजनिक बसमा पनि डुडुडुङ्की चुरोट खाने चलन थियो, अहिले छैन। यी दुई उदाहरणले मान्छेलाई सिकाउंदा सिक्छ, मनाउन सक्दा मान्छ भन्ने पुष्टि हुन्छ। त्यो त्यसै हुँदैन। योजनाबद्ध ढंगले काम गरेर आएका परिणति हुन् ती। त्यस्तो हुनको लागि एउटा त चेतावनी र अभिवृद्धि गर्ने अभियान चलाउनुपर्छ। विषादीको अनावश्यक र अत्यधिक प्रयोगले मान्छेको ज्यानमा असर पर्छ भन्ने भाषण छि मान्छेले त्यसको उपरोक्तलाई कम गरीतिर लाग्छ। उपयोगको न्यूनीकरणकै लागि निम्न, कानून बनाउन सकिन्छ, र बेनेका कानून कुनै भने तिलाई कार्यन्वयन गर्नुपर्दछ। जसले अपेक्षित परिणाम हासिल गर्न सकिँयोस्।

किमानले डेक्कोफेनेक नामक औषधिको उपयोग गर्दा सो औषधि ख्वाइएका मृत पशुको सिनो खाने गिद्धहरू भटभट मर्न थालेथिए सो औषधि प्रतिबन्धित गरियो। सचेतना अगावथी। कानून बनायो। पछि क्रमशः लोपोन्मुख गिद्धको संख्या सुधार हुँदै आयो। त्यसकारण हाम्रा विगतका सफलताका अनुभवलाई पनि तरकारीमा हुने अत्यधिक विषादीको नियन्त्रण गर्न योजना, सचेतना, कानून निर्माण र कार्यान्वयनका तथ्या लामु गर्नुपर्ने देखिन्छ। केहीको स्वार्थका खातिर जताको ज्यान जोखिममा यार्ने र प्रकृतीलाई हानी गर्ने कामको अन्त्य गर्ने पहलकदमी रोजिनुपर्छ।

जैन कथा

आगो लागेको घर

निकै पुग्नो कुरा हो। कुनै नागमा एउटा ज्यूदे धनी मानिस बस्थ्यो। उसको घर निकै ठूलो थियो तर घरबाट बाहिर निस्कने ठोका एउटामात्रै थियो। एक दिन घरको एउटा कुमामा आगो लाग्यो। आगोको लपेटले घरलाई चौडै नै तिन थाल्यो। त्यो घरभरीका भई सन्तान थिए, १० जनाभन्दा पनि बढी। उनीहरू सबै एउटा कोठामा खेरिलेका थिए। उनीहरूलाई आगो लागेको कुरा थाहा थिएन। घरभरिले आगमा सन्तान बजाउन बच्चा खेरिलेको कोठातिर बेक्कन राख्नुपर्छ। उसले हाहाहार आगो लागेको कुरा जनाउ दिव्य। उसका सन्तान खेलन सँगै भएर थिए, आमा बाउको कुरा सुनेर फुट्टेर आगोलाई हेरे। घरभरिले आगमा सन्तानलाई चिन्चाउँदै भन्थे, तिमिहरू अहिले नै यो घरबाट निस्कने भन्ने थिए। तिमिहरूलाई बागोले घेरेछ।' केटाकेटीहरूले बाउको कुरा त सुने तर उनीहरूले अवस्थाको गम्भीरता बुझ्न सकेनन्। घर, खेलनलाई नै निजन्तरा दिन थाले।

आमा सन्तानले परिस्थिति को गम्भीरता बुझ्न नसकेको देखेर बाउ द्रविक भयो। उसले आफ्नो अन्त्य पत्नीबे भन्यो, तिमिहरू चौडो बाहिर गएर हेर, मैले एक गाडी खेलौना ल्याएको छु। अब पनि बाहिर गएर भने गाउँभरिका टोलभरिका बच्चाले तिमिहरूको खेलौना चोरेदिनान् हे!

बाउको कुरा सुनेरतिरिक्के केटाकेटीहरू घरबाहिर निस्कें। उनीहरू सबैको ज्यान जलायो। जहिले पनि ईश्वरले आमा पारा मानवजातिलाई चेतावनी दिइरहेका हुन्छन् तर ईश्वरका बन्तानले भने ईश्वरको आशय कहिल्यै पनि बुझ्ने प्रयास गर्दैनन्।

अच्युत कोइराला

न्यूज २४ दैनिकमा आफ्ना लेख तथा रचना प्रकाशित गर्नु परेमा
artical@news24daily.com मा पठाउन सक्नुहुनेछ।

—सम्पादक

किन असफल बन्दैछ लोकतन्त्र ?

सुरेशप्रसाद श्रेष्ठ

लोकतन्त्र

लोकतन्त्र आधुनिक शासन व्यवस्थाको आधार स्तम्भ भए पनि हालका दिनमा यसको अवस्था अत्यन्तै खराब छ। र स्थानीयस्तरमा गम्भीर प्रश्न उठ्न थालेका छन्। विषयव्यापीरूपमा राजनीतिक भ्रष्टाचार, विभाजनकारी विचारधाराको प्रवर्द्धन र जनताको सरकारप्रति बढ्दो असन्तुष्टिले लोकतन्त्रलाई कमजोर बनाएको छ। धेरै देशमा जनताले अपेक्षाअनुरूप सेवा र सुविधा नपाउँदा शासन प्रणालीप्रति नै निराशा देखिएको छ। नेपालमा पनि राजनीतिक गुटबन्दी, स्वार्थपूर्विका लागि गरिने सम्झौता र अल्पकालीन योजनाले जनतामा लोकतन्त्रप्रतिको भरोसा घटाउँदै लगेको छ। विशेषतः युवापुस्ताको आर्थिक, सामाजिक र विकासका आवश्यकतालाई ध्यान नदिएर लोकतन्त्रप्रति आकर्षण घटिरहेको छ। विषयव्यापीरूपमा प्राविधिको बढ्दो प्रभावले पनि गलत सूचना, हेतु विषय र प्रचारको माध्यमबाट लोकतन्त्रलाई चुनौती दिइरहेको छ, जसको प्रभाव नेपालमा पनि प्रत्यक्षरूपमा परिरहेको छ।

भ्रष्टाचार, पारदर्शिकीको अभाव र निर्वाचन प्रक्रियाको कमजोरी पछिल्लो लोकतन्त्रलाई थप संकटमा पुर्‍याएको छ। लोकतन्त्रको मेरुदण्ड मानिने निर्वाचन प्रणाली निष्पक्ष र विश्वसनीय हुन नसक्दा यसको वैधानिकता नै प्रश्न उठ्छ। नेपालजस्ता देशमा बारम्बार निर्वाचन प्रक्रियामा हुने हेरफेरले जनतामा भ्रम र असन्तुष्टि फैलाएको छ। निर्वाचन क्षेत्रको विभाजनमा असमानता, स्वार्थयुक्त चुनावी गठबन्धन, चरम भ्रष्टाचार, राजनीतिक गुटबन्दी, मतदातामाथिको राजनीतिक दबाव र राजनीतिक साक्षरताको अभावले यी चल्छेले लोकतन्त्रको आधारभूत मूल्य र मान्यतालाई कमजोर बनाएको छ।

सम्बन्धित अवस्थाहरू स्वतन्त्र सर्वसत्तावादी प्रवृत्तिको उदयले पनि लोकतन्त्रप्रतिको चुनौती थपिएको छ। सर्वसत्तावादी मुलुकहरूले उदार लोकतन्त्रको थरामा आमो प्रभाव बढाउँदै गर्दा विश्वव्यापी लोकतन्त्रप्रतिको अभ्यासलाई कमजोर बनाउँदै गएको छ। नेपाल पनि यस प्रकारका अन्तर्राष्ट्रिय कुटनीतिक चापको प्रभावमा रहेको छ, जसले स्वतन्त्र लोकतन्त्रप्रतिको पारदर्शिता, जवाफदेहिता र समावेशितताको सुनिश्चितता गर्नु आवश्यक छ। प्रक्रियामा खलल पुर्‍याएको छ। लोकतन्त्रको असफलताको समाधानका लागि सरकारको विश्वव्यापीतता कायम गर्न सही नेतृत्व, बलियो राजनीतिक संगठन, जनताको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्ने दीर्घकालीन नीति आवश्यक छ।

हुन त नेपाली लोकतन्त्रको विकासलाई हेर्ने हो भने बटार्पिएर हिँडिरहेका कामचलाय शक्तिहरू लोकतन्त्रप्रतिको प्रक्रियामा समाहित हुँदै आउनु नेपालको लोकतन्त्रप्रतिको विकासको महत्वपूर्ण सफलता हो तर पनि नेपालमा समुद्र लोकतन्त्र निर्माणका लागि राजनीतिक स्थिरत्व, समावेशी नीति र सुशासनलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने देखिन्छ।

निर्वाचन क्षेत्रको विभाजनमा असमानता, स्वार्थयुक्त चुनावी गठबन्धन, चरम भ्रष्टाचार, राजनीतिक गुटबन्दी, मतदातामाथिको राजनीतिक दबाव र राजनीतिक शक्तिका लागि हुने चल्छेले लोकतन्त्रको आधारभूत मूल्य र मान्यतालाई कमजोर बनाएको छ।

साथै, युवा पुस्ताको अपेक्षा पूरा गर्न शिक्षा, रोजगारी र सामाजिक न्यायका क्षेत्रमा उल्लेखनीय सुधार गर्नुपर्छ। जनताको सक्रिय सहभागिता, सरकारप्रतिको भरोसा र निर्वाचन प्रक्रियाको सुधारले मात्र लोकतन्त्रलाई बलियो बनाउन सकिन्छ। समस्यामा लोकतन्त्रको भविष्य नारायिकहरू, नेतृत्व र समर्थकहरूले कसरी प्रयास र प्रतिबद्धता देखाउँछन् भन्ने कुरामा निर्भर गर्दछ।

लोकतन्त्रमा राजनीतिक दलहरूको भूमिका राजनीतिक दलहरू लोकतन्त्रका लागि आधारभूत स्तम्भ हुन्। तिनहरूले जनताको अभिमत प्रतिनिधित्व गर्ने, सरकार गठन गर्ने र नीति निर्माणका लागि महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्। तथापि, विश्वव्यापीरूपमा लोकतन्त्र कमजोर भइरहेको सन्दर्भमा राजनीतिक दलहरूले थप जिम्मेवार र पारदर्शी अग्रसरि गर्नु। नेपालको सन्दर्भमा पनि राजनीतिक दलहरूभित्र आन्तरिक लोकतन्त्रको अभाव, आर्थिक अपारदर्शिता र गुटबन्दीले जनताको विश्वासलाई कमजोर बनाउँदै गएको छ। नेपालको लोकतन्त्रिक अभ्यासमा राजनीतिक संघर्षको भूमिका सकारण र सक्षम हुन नसकेको वा हुन नदिइएको चिन्तित छ। यसले मुलुकमा अन्याय, अस्थिरता र अविश्वसनीयताको वातावरण सिर्जना गरेको ऐतिहासिक तथ्य हो। नेपालजस्तो विकासोन्मुख लोकतन्त्रमा राजनीतिक दलहरूको भूमिका अझ सशक्त बनाउन आन्तरिक लोकतन्त्रको सुदृढीकरण, आर्थिक पारदर्शिता र सुयोग्य नेतृत्व विकासमा ध्यान दिनुपर्छ।

बलियो संविधान र योग्य नेतृत्वकै आधारमा मात्र जनताको अपेक्षा पूरा हुने लोकतन्त्रलाई सबलजस्तै गर्न सकिन्छ। राजनीतिक दलहरूले आवश्यक सबै गर्नु र सयुक्ताका आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्दै दीर्घकालीन नीति तथा कार्यक्रम ल्याउन समन्वयित। नेपालजस्तो सामाजिक, सांस्कृतिक एवम् भौगोलिक विविधतापूर्ण देशमा

राजनीतिक दलहरू भनेको विविधताभित्रको एकताको माध्यम पनि हो, यस दृष्टिले राजनीतिक दलहरू राष्ट्रिय एकता र समन्वयको भूमिका निर्वाह गर्ने माध्यमका रूपमा विकसित गर्नु आवश्यक छ। यसले मात्र लोकतन्त्रप्रतिको जनआस्था कायम राख्न र देश समृद्ध बनाउन सकिन्छ। विश्वव्यापीरूपमा पनि लोकतन्त्रको प्रभावकारिता जोगाउन राजनीतिक दलहरूले जिम्मेवार भूमिका खेल्नुपर्छ।

चुनावी प्रक्रिया सुधार, जनताको सक्रिय सहभागिताको सुनिश्चितता र पारदर्शिता कायम राख्नु लोकतन्त्र स्थायित्वका लागि राजनीतिक दलहरूले गम्भीर आवश्यकता छ। जनताको बलियो बनाउनुका लागि महत्वपूर्ण पहल हुन्। नेपालमा योग्य, लोकतन्त्रको आवश्यकता र विश्वासलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ, किनभने लोकतन्त्रको विकल्प भनेको लोकतन्त्र नै हो, जसको निर्माणका माध्यम जनताद्वारा अभिव्यक्त जम्मत नै हो।

प्रदेशिक सरकारको महत्व

नेपालमा सक्रिय शासन प्रणालीको अभ्यास भइरहेको छ, तर यस प्रणालीको प्रभावकारिता संघीय, प्रादेशिक र स्थानीय सरकारबीचको समन्तुलित अधिकार र भूमिकाको वितरणमा निर्भर रहन्छ। हाल नेपालमा प्रादेशिक सरकार कमजोर अधिकारको अवस्थामा छन्, जसले संघीयता र लोकतन्त्रको मूल उद्देश्यलाई कमजोर बनाइरहेको छ। संघीय सरकारले प्रादेशिक सरकारलाई पूर्वाग्रह अधिकार नदिया यी सरकार निष्कृष जस्तो देखिन्छ, जसले जनतामा निराशा पैदा गिरिहेको छ।

प्रादेशिक सरकारलाई अधिकार दिनु संघीय शासन प्रणालीलाई बलियो बनाउने आधार हो। उदाहरणका लागि, प्रादेशिक सरकारले स्थानीय निर्वाचन व्यवस्थालाई पनि अधिकार पाउनुपर्छ।

कन्सल्टेन्सीका ठगीबाट जोगाऔं

नेपालको युवापुस्ताले अहिले विदेशगमनलाई नै आफ्नो प्रमुख लक्ष्य ठान्न थालेको छ। अभिभावकहरू पनि आफ्ना छोराछोरीलाई अग्रण गर्न थालेका छन्। विदेश पठाउन सक्छन्। आफ्नै शैक्षिक उन्नति र प्रगतिाको लागि विदेश जानुलाई राम्रो मान्न सकिन्छ। पढेका योग्य नागरिकलाई कसरी देशमा फिर्ता बोलाउने र तिलालाई के बढी व्यतन बनाउने भनेर राष्ट्रले सोच्ने कुरा हो। यदि देशले यसो नै सक्दैन भने देश अपभोगीता बना सक्छ। तर आमसर्वसाधारण अध्ययनको लागि विदेश जाने क्रममै ठगी हुनु भनेको सरकारले कन्सल्टेन्सीहरूलाई नियमन गर्न नसकेको भन्ने बुझिन्छ। यस मामिलामा सरकारका गम्भीर हुनुपर्ने देखिन्छ।

गत साउनमा चितवनमा भएको घटनाले हामी सबै सचेत हुनुपर्छ भन्ने देखिन्छो छ। किनभने चितवनमा सञ्चालित ५५ वटा कन्सल्टेन्सी र भाषा प्रशिक्षण संस्था बन्द गर्न स्थानीय प्रशासले निर्देशन दिसकेको छ। अनुमति नलिइ चलाइएका त्यस्ता संस्था बन्द गर्न जिल्ला प्रशासन कार्यालय चितवनले निर्देशन दिएको हो। त्यो आफै कानूनी दायरामा छैन त्यस्ता संस्थाले कसरी कानूनी हिसावमा चल्छन् भने पनि प्रश्न उठ्छ। फेरि यो त युवाहरूलाई विदेशमा पठाउने काम हो, जहाँको बारेमा ती युवाले धेरै कुरा अनभिज्ञ हुन्छन्। चितवनमा यस्तो हालत छ भने काठमाडौंमा चलेका सबै कन्सल्टेन्सी र भाषा कक्षा नियमसंगत छन् त भने अर्को प्रश्न पनि स्वाभाविक रूपमा उठ्छ। अब किनको नियमन कसले गर्ने हो, शिक्षा मन्त्रालयले गर्ने हो कि, महानगरको शिक्षा शाखाले गर्ने हो? त्यो न्यूनीय र तललाई टर्निनबाट जोगाउनुपर्छ।

राजधानी काठमाडौंमा यसबारेमा वाणिज्य, आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागले कामकारवाही अघि बढाएको समाचार आएको छैन। अझ अनुसार विभागले कन्सल्टेन्सीको अनुगमन गर्दा धेरै त बिनादात चलेका रहेछन्। विभागले तन आसार

अहिलेका अवस्थामा स्थानीय निर्वाचन संघीय सरकारले सञ्चालन गर्दछ, जसले प्रादेशिक सरकारको अस्तित्व र भूमिकामा प्रश्नचिह्न उठाउँछ। प्रादेशिक सरकारले निर्वाचन व्यवस्थालाई पनि अधिकार पाएपछि, स्थानीय सरकारप्रति यसको उत्तराधिकार र विश्वास बढिन्छ, जसले जनतासँगको सम्बन्धलाई थप सुदृढ बनाउँछ।

विषयव्यापी अभ्यास हेर्दा, प्रादेशिक सरकारलाई बलियो अधिकार दिने प्रवर्तन छ। जर्मनी, भारत, अमेरिकाजस्ता संघीय मुलुकमा प्रादेशिक सरकारलाई आर्थिक, प्रशासनिक र कानूनी अधिकार दिएको छ। जसले यी मुलुकको संघीय प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाएको छ। नेपालमा पनि प्रादेशिक सरकारलाई शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार अधिकार, पूर्णरूपमा दिनुपर्छ। यसो अधिकारले जनताको दैनिक जीवनमा सकारात्मक प्रभाव पार्नेछ तत सुखा, पराएर र अन्य कुटनीतिक मामलामा केन्द्र मातहत हुनुपर्छ।

प्रादेशिक सरकारलाई अधिकार नदिया संघीयता औचित्यमा शंका उठ्न सक्छ। यसले स्थानीय कमजोर बनाउन सक्छ र जनतालाई सरकारको निकटता अनुभव गर्नबाट वञ्चित गराउन सक्छ। अधिकारहीन प्रादेशिक सरकारको उच्च खर्च र न्यून प्रभावकारिताले राष्ट्रिय स्रोतको सही सदुपयोगमा बाधा पुर्‍याउन सक्छ। अधिकारसहितको प्रादेशिक सरकारले स्रोतको स्थानीय व्यवस्थापन गर्न सक्ने र समुदायको आवश्यकता अनुरूप नीति निर्माण गर्न सक्ने।

संघीयता र लोकतन्त्रको सुदृढीकरणका लागि प्रादेशिक सरकारलाई अधिकार सम्पन्न बनाउन आवश्यक छ। संघीय, प्रादेशिक र स्थानीय सरकारबीचको समन्तुलित सम्बन्धले मात्र लोकतन्त्रलाई दीर्घकालीन बनाउन र जनतामा सरकारप्रति विश्वास कायम गर्न सकिन्छ। यसका लागि प्रादेशिक सरकारलाई सीमावर्ती अधिकार प्रदान गर्नुका साथै तिनको भूमिकालाई स्पष्ट परिभाषित गर्नुपर्छ। जसले नेपालमा संघीय शासन प्रणालीलाई स्थायित्व र समृद्ध प्रदान गर्न सहयोग पुर्‍याउने।

पुर्व पष्ठु निर्वाचन आयोग समुदाय श्रेष्ठको हल प्रकाशित कृति 'लोकतन्त्र र जनताविषय: नेपालको निर्वाचन नतीलेवी वट सागर।

पाठक-मञ्च

वासुदेवले देखाएको बाटो

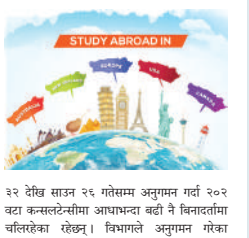

नेपालमा लोकतन्त्र गनुं भनेको सारा र शासमा पुगीनु हो र त्यसपछि सम्पत्ति आर्जन गर्नु भनेर जस्तो लाग्दैन। तर, सबै राजनीतिककर्मीहरू यही भेषोमा भिसिसका छैनन्। त्यसमा एकजना राजनीतिकर्मी हुन्, वासुदेवराज कोइराला। नेपाली कांग्रेसका पाला नेता एवं प्रजातन्त्र सेनानी कोइरालाले समाजमा पुर्‍याएको योगदान अतुलनीय छ। उनको राजनीतिक पाटो हेर्ने हो भने कारावास सजाय, प्रवासको संघर्ष उल्लेखनीय छन्। बिपी कोइराला, सुवर्ण रामसेर लायगतका तथ्याग सामुद्रिक काम पनि उनको बलु नसकिने पाटो हो।

सलीहीको लालबन्दी नगरपालिका-२, जुम्लामा मालागरा विसात १२ वर्षका कोइरालाको संघर्ष, त्याग र समर्पण हामी सबैका लागि प्रेरणा दिने कुरा हो। उनको योगदान राजनीतिमा मात्र सीमित थिएन, सामाजिक तथा सांस्कृतिक क्षेत्रमा पनि उदाहरणीय थियो। उनले जुम्लामा पर्व-भुवनकेन्द्रको नगमा पुर्द सैवाम सञ्चालन गर्दै आएका थिए। जहाँ केही बालबालिकासँगै ५० भन्दा बढी बुद्धबुद्ध छ। उनले आफ्नो घरजमा कोही आश्रमलाई बन्दै आएका थिए। बौद्धले सम्पत्ति बन्द गरेका उनले मुल्यवृद्धि पनि चलाउँदै जाँदै गे। रसि, किनभने उनको शरीर उनको इच्छा अमरुत बिपी कोइराला विश्व विद्यालय प्रिधानलाई अध्ययन हेर्नु दान दिएका थिए।

महाकवि देवकोटाले जीवनको अन्तिम क्षणमा लेखे- आशिर्वाद श्रीकृष्ण रहेछ एकदम भक्ति भए, ज्ञान, न हो किनकि। महाकविहरूको यो उक्ति हाम्रा राजनीतिकर्मीहरूका लागि हृदय खुले उद्गार बनेसु भन्ने कान्छा कोइरालाको जीवनीबाट हामी पाउन सक्छौ। किनभने राजनीतिकर्मी कोइरालाले आफू सच्चा जनताका सेवकका रूपमा जीवन व्यतीत गरे। राजनीति गरे, पन्तसम्पत्ति जोडेनन्। एको पनि दान गरे। कसैलाई ठग्न काम गरेनन्। आखिरमा एउटा राजनीतिकर्मीले नुनूने काम त्यही नै होइन र ?

प्राचीर भण्डारी, बर्तमान।

२२ देखि साउन २६ गतेसम्म अनुगमन गर्दा २०२ वटा कन्सल्टेन्सीमा आपाधबाट बर्दी नै बिनादातमा चलिरेहेका रहेछन्। विभागले अनुगमन गरेका कन्सल्टेन्सीमध्ये ५५ वटालाई न्युतनात ५० हजारदेखि बढीका दुई लाख शीर्षमासमा जर्बामा तिराएको भन्ने समाचार पनि सार्वजनिक भएको थियो। विभागले प्रशिक्षण संस्था बन्द गर्न स्थानीय प्रशासले निर्देशन दिसकेको छ। अनुमति नलिइ चलाइएका त्यस्ता संस्था बन्द गर्न जिल्ला प्रशासन कार्यालय चितवनले निर्देशन दिएको हो। त्यो आफै कानूनी दायरामा छैन त्यस्ता संस्थाले कसरी कानूनी हिसावमा चल्छन् भने पनि प्रश्न उठ्छ। फेरि यो त युवाहरूलाई विदेशमा पठाउने काम हो, जहाँको बारेमा ती युवाले धेरै कुरा अनभिज्ञ हुन्छन्। चितवनमा यस्तो हालत छ भने काठमाडौंमा चलेका सबै कन्सल्टेन्सी र भाषा कक्षा नियमसंगत छन् त भने अर्को प्रश्न पनि स्वाभाविक रूपमा उठ्छ। अब किनको नियमन कसले गर्ने हो, शिक्षा मन्त्रालयले गर्ने हो कि, महानगरको शिक्षा शाखाले गर्ने हो? त्यो न्यूनीय र तललाई टर्निनबाट जोगाउनुपर्छ।

हामी सर्वसाधारणले ध्यान दिनुपर्ने कुरा के हो भने, वैदेशिक शैक्षिक परामर्श सेवा उपलब्ध गराउँदा प्रो. पिशा, रोजगारीको ग्यारेन्टी तथा डिपेन्डेंट पिशा उपलब्ध गराउँदाजस्ता अप्रिय पन्त हुँदैन। त्यसै, शिक्षा मन्त्रालयको अधोलिखामा कायम नरहेका विषयविशालय तथा शिक्षण संस्थामा अधोलिखीकसम्बन्धी प्रक्रिया पूरा नगरी विद्यालयलाई अध्ययनका लागि फिर्तासिर् गराको छ कि भन्नामा पनि सचेत हुनुपर्छ। आसससमाधारणले पनि संस्थाको वैधानिकता कुम्भे काम गर्नुपर्छ, नत्र बेकारमा पठ्नुनुपर्ने हुनसक्छ।

हृषि सापकोटा, भरतपुर

युरोपमा डढेलो

आठ लाख हेक्टरभन्दा बढी जमिनको रुख बुटा नष्ट

एजेन्सी, भदौ ४

युरोपमा यस वर्ष डढेलोका कारण अत्यधिक क्षति भएको छ। युरोपेली आयोगअन्तर्गतको संयुक्त अनुसन्धान केन्द्रका अनुसार सन् २०२५ को अगस्टसम्म करिब ८ लाख १५ हजार हेक्टर जमिन डढेलोले नष्ट गरिसकेको छ। यो अधिकतम वर्षको तुलनामा चार गुणा बढी हो।

केवल एक सातको अवधिमा मात्रै करिब चार लाख ३९ हजार हेक्टर जमिनमा डढेलो फैलिएको १० सय ३६ लाख डढेलो युरोपका विभिन्न भू-भागमा भएको तथ्यांक छ। यो डढेलोको संख्या गत वर्षको तुलनामा ११ सय ८५ गत बढी हो।

यस वर्ष डढेलोबाट युरोपभर अनुमानित तीन करोड १९ लाख टन कार्बन डाइअक्साइड वायुमण्डलमा उत्सर्जन भएको छ। अधिकतम वर्षको तुलनामा यो भन्दा तीन गुणा बढी हो। वायुमण्डलमा निम्नतः कार्बन डाइअक्साइड बृद्धिको स्थिति ले जलवायु परिवर्तनको जोखिमलाई अझ गम्भीर बनाएको छ।

अनुसार, अधिल्या १९ वर्षको औसतमा डढेलोबाट हरेक वर्ष करिब दुई लाख ४४ हजार हेक्टर जमिन जलेर नष्ट हुने गरे पनि यो वर्षको क्षति त्यसभन्दा धेरै माथि पुगेको छ।

मौसम पूर्वानुमान अनुसार आगामी दिनहरूमा स्पेन, फ्रान्स, इटाली, ग्रीस र

बाल्कन क्षेत्रहरूमा डढेलोको जोखिम केही घट्न सक्ने अनुमान गरिएको छ। उता आयरल्यान्ड, बेलायत, बेल्जियम, नेदरल्यान्ड, जर्मनीको उत्तर भाग, पोल्यान्ड, डेनमार्क, स्विडेन र फिनल्यान्डमा भने डढेलोको जोखिम धेरै उच्चदेखि अत्यन्तै उच्च हुने

चेतावनी दिएको छ। यस्तै, अष्ट्रिया, होरी र रोमानियाको डान्यूब नदी आसपासका क्षेत्रहरूमा पनि डढेलोको खतरा बढ्ने अनुमान छ।

युरोपमा हरेक वर्ष औसत ६० हजारभन्दा बढी डढेलोका घटना हुने गर्छन्। जसबाट करिब पाँच लाख

हेक्टर जमिन प्रभावित हुने गरेको छ। यस्ता डढेलोले मानवीय, जैविक र आर्थिक पक्षमा गम्भीर असर पार्ने गरेको छ। जसका कारण हरेक वर्ष भन्दा २ अर्ब ५० करोडको आर्थिक क्षति हुने गरेको अनुसन्धान केन्द्रले जनाएको छ।

दिल्लीकी मुख्यमन्त्री गुप्तामाथि दुर्व्यवहार गर्ने पक्राउ

एजेन्सी, भदौ ४

दिल्लीको मुख्यमन्त्री रेखा गुप्तालाई एकजनाले सार्वजनिक कार्यक्रममा थपड हानेका छन्। थपड हान्ने एक व्यक्तिलाई पक्राउ गरिएको छ।

बुधवार विधान सार्वजनिक सुनवाईका क्रममा मुख्यमन्त्रीमाथि थपड प्रहार गरेका हुन्। दुर्व्यवहार गर्ने व्यक्ति भारतको पश्चिमी राज्य गुजरातका ४१ वर्षीय राजेश खिचनी हुन्। दिल्ली प्रहरीले उनलाई हिरासतमा राखी सोधपछु गरिएको छ।

दिल्ली प्रहरीका अनुसार आक्रमणकारीले मुख्यमन्त्रीलाई थपड हाने र त्यसपछि हात र कपाल समातेर लुके। यस घटनामा मुख्यमन्त्रीलाई सामान चोट लागेको प्रहरीले जनाएको छ। हिन्दुस्तान टाइम्सका अनुसार रेखा गुप्ता जतनालाई सम्बोधन गर्दै गुनासो सुन्ने गर्दा आक्रमणकारी अचानक अगाडि आएका थिए। उनले मुख्यमन्त्रीलाई कागजको

टुक्रा दिएर चको खरमा कुरा गरेको, अपराध प्रयोग गरेको र त्यसपछि थपड हानेको प्रत्यक्षदर्शीहरूले बताएका छन्। आक्रमणकारीको आमा ले आफ्ना छोरा 'कुटुम्भी' भएको र पछिल्लो समय दिल्लीमा बेवार्सि कुनै हटाउने विषयमा भएको विवादले देशभर प्रदर्शन चर्किएको छ। त्यसैले असले छोरा मानसिक रूपमा विचलित भएको उनले बताएकी छिन्। मुख्यमन्त्रीले एक दिनअघि मात्र सवै सभ्यपथ अधिकारीहरूलाई कुटुम्भीहरूको भानुमा चोट पुग्ने कुनै कदम नखाने कडा निर्देशन दिएकी थिइन्। मुख्यमन्त्रीमाथिको आक्रमणपछि सर्वपक्षीय रूपमा मिना भएको छ। विभिन्न पार्टीका नेताहरूले दिल्ली नेतामाथि सार्वजनिक कार्यक्रममा भएको आक्रमण लोकान्तरिक मूल्य र सामाजिक सद्भावविपक्ष भएको बताएका छन्।

इरानबाट फकिदै गरेका अफगानी सवार बस दुर्घटना, ७९ को मृत्यु

एजेन्सी, भदौ ४

उत्तर-पश्चिम अफगानिस्तानको शेरत प्रान्तमा मंगलबार राति भएको बस दुर्घटनामा कम्तीमा ७९ जनाको ज्यान गएको छ। मृत्यु हुँमा १९ जना बालबालिका छन्। अफगानिस्तानको गुप्तमन्त्रालयका प्रवक्त अब्दुल मलिक कानीले जानकारी दिँदै दुर्घटनामा दुई जना घाइते भएको बताए।

बस इरानबाट अफगानिस्तान फकिदै गरेको थियो। दुर्घटनाको सडकमा सडक मोटरसाइकलसँग टोक्निला दुवै आगलागी भएको थियो। धेरै यात्रुहरू घटनास्थलमै जलेर मृत्यु भएका थिए।

अफगानिस्तानमा सडक दुर्घटना सामान्य बनिरहेको छ। दुर्घटनाहरूको मुख्य कारण भन्नेजोर सडक संरचना, सुरक्षा सतर्कता नअपनाउने, र चालकहरूको लापरवाही मानिन्छ।

गत केही महिनामा मात्रै करिब १८ लाख अफगानीहरू इरानबाट जरजस्तरी फर्काएका छन्। यस्तै, पाकिस्तानबाट १ लाख ८५ हजारभन्दा बढी र टर्कीबाट पनि ५ हजारभन्दा बढी अफगानीहरू निर्यात गरिएको छ। साथै, करिब १० हजार अफगानी बन्दीहरू विशेषगरी तत्कालीन पाकिस्तानबाट रिहा भएका थिए।

ताहिबान सरकारद्वारा छिमेकी देशहरू इरान र पाकिस्तानलाई गैरकानुनी रूपमा अफगानी नागरिकहरूलाई देशनिकास गरेको भन्दै आलोचना गरिएको छ। मन्त्रालयका अनुसार अझै करिब ६० लाख अफगानी नागरिक विभिन्न देशहरूमा शरणार्थीका रूपमा बसोबास गरिरहेका छन्।

ह्वाइट हाउसले टिकटको चलाउने

एजेन्सी, भदौ ४

अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पको कार्यालय (ह्वाइट हाउस) ले सामाजिक सञ्जाल एफ टिकटकमा आफ्नो आधिकारिक अकाउन्ट सुरु गरेको छ। नयाँ अकाउन्ट सुरु भएको केही घण्टामै यो अकाउन्ट निकै चर्चामा आएको छ।

मंगलबार सार्वजनिक गरिएको पहिलो पोस्टमा 'अमेरिका हामी पछि' भएका छौं के टिकटक?' शीर्षकसहितको २० सेकेन्डको भिडियो वितरण ट्वम आफ्ना समर्थकहरूसँग जोडिएका छन्। भिडियोमा सन् २०१९ मा भएको रिपब्लिकन नेसनल कन्भेन्सनमा दिइएको उनको भाषणको अन्तिम पंक्ति समावेश गरिएको छ। अकाउन्ट सार्वजनिक भएको एक घण्टा नपुग्दै ४५ सयवढी फलोअर्स पुगेको थियो भने केही घण्टामै यो संख्या ५७ हजार बढेको छ। चुनावी अभियानको केला प्रयोग गरिएको ट्रम्पको पुरानो टिकटक अकाउन्टमा ११०.१ मिलियन फलोअर्स छन्। ती अकाउन्टमा उनले अन्तिम पोस्ट २०२४ नोभेम्बर ५ (सुनाको दिन) मा गरेका थिए।

टिकटकमाथि कानूनी अग्रिम

टिकटक चीनको बाइडुआनस कम्पनीको स्वामित्वमा रहेको एफ हो। जसलाई अमेरिका भित्र सुरक्षा जोखिमको रूपमा हेरिएको छ। ट्रम्पले आफ्नो पहिलो कार्यकालमा टिकटकलाई प्रतिस्पर्धा लागुने आदेश जारी गरेका थिए। आदेश अनुसार बाइडुआनसले कुनै अमेरिकी कम्पनीलाई नबेचे एफ बन्द गरिने भनिएको थियो। तर कानूनी चुनौतीका कारण त्यो आदेश तत्काल कार्यान्वयन भएन।

राष्ट्रपति पदमा होमिएपछि ट्रम्पले टिकटकलाई विकल्प खोले समर्थ छिन् ७५-७५ दिनका लागि दुईवटा सम्मसीमा थप गरेको छन्। पहिलोपटक

जन्सरी २० मा र दोस्रोपटक अप्रिल ४ मा। पहिलो पटक रुन १९ मा नयाँ कार्यकारी आदेश जारी गर्दै उनले टिकटकलाई ९० दिनको थप समय दिइएका छन्। यो सम्मसीमा सेप्टेम्बर १७, २०२५ मा समाप्त हुनेछ।

सामाजिक सञ्जालमा ट्रम्पको प्रभाव अत्यन्त बलियो देखिन्छ। एक्स (ट्विटर)

मा उनका १०८.५ मिलियन, ट्विटर सोशल (अन्कै) स्वामित्वमा रहेको प्लेटफर्म) मा १०.६ मिलियन, र टिकटकमा ११० मिलियन फलोअर्स छन्। त्यसको तुलनामा ह्वाइट हाउसका आधिकारिक अकाउन्टहरूमा एक्समा २.४ मिलियन र इन्स्टाग्राममा ९.३ मिलियन फलोअर्स मात्रै छन्।

शौचालयबाट रोग सर्छ ?

सार्वजनिक शौचालय प्रयोग गर्दा घरेलूमा एउटै डर हुन्छ - के यहाँबाट रोग त सर्दैन? विशेष गरी दिग्भर सबैले प्रयोग गरेको शौचालयको सीटमा बस्नपनी भने मनमा शंका हुनु स्वाभाविक हो। कतिले सीटमा टिप्नु ओहोस्वाय बस्ने गर्छन्, कतिले त उठेर पिसाब फेर्छन्।

सैद्धान्तिक रूपमा केही रोगहरू शौचालयको सीटबाट सँगै सर्न सक्ने भए पनि, व्यवहारमा यस्तो सम्भावना अत्यन्तै न्यून हुन्छ। विशेषगरी निमोनिया, ब्रुसिल्लाडिआ जस्ता यौनजन्य रोगहरूका जीवाणुहरू शरीरबाहिर पिसो र कडा सतहमा लामो समय टिक्न सक्दैनन्। त्यस्तै, रक्तशर्करा उच्च रोगीहरूले गरेको भन्दै आलोचना गरिएको छ। मन्त्रालयका अनुसार अझै करिब ६० लाख अफगानी नागरिक विभिन्न देशहरूमा शरणार्थीका रूपमा बसोबास गरिरहेका छन्।

मानव प्रजननबाट (एस्पीभी) जस्तो केही भाइरस भने सतहमा केही लामो समय बाँची रहन सक्छन्। यस्तो भाइरस एक हलसम्म टिक्न सक्छ, तर शरीरमा छल्लोको कुनै चोट वा घाँच नभई संक्रमण हुने सम्भावना निकै कम हुन्छ।

पेरिसो ग्राफि शौचालयको सीटमा टिप्नु ओहो याएर बस्दा आफू सुरक्षित हुने ठान्छन्। तर टिप्नु वा सीटका कणहरू छिस्नु हुने भएकाले तिनले सल्लाह जेवाणु रोकेर रहन सक्दैनन्।

शौचालय प्रयोग गर्दा सबैभन्दा बढी जोखिम

हालबाट हुन्छ। फलस, ढोका, सिङ्ग, साबुन डब्बा, तौलिया डिस्पेन्सर लगायतका धेरै किसिमका जीवाणु र भाइरस हुन्छन्। यस्ता सतह छोस्ने र हात नछोएर पछि अगुवार वा मुख हुँदा रोग सँगै सम्भावना हुन्छ। नरोमाइससतहमा भाइरसहरू त थोरै मात्रामा पनि शरीरमा गए संक्रमण गराउन सक्छन्। यस्ता भाइरस सतहमा हलसम्म बाँची रहन सक्छन्।

फलस गर्दा शौचालयको कमेडोभिजनको रिसा वा पिसाबका स-साना कणहरू हावामा उड्छन् र वरिपरिका सतहमा फैलिन्छन्। वैज्ञानिकहरूले यसलाई 'ट्र्यावेलिङ स्पीज' भन्छन्। ती कणहरू भित्ता, लुगा, गरि वा फोर्मा टोकिन सक्छन्। ढक्कन लगाएर फलस गर्न केहीको सुझाव छ।

शौचालय प्रयोग गर्दा केही सजिला उपकरण अपनाउन सकिने विश्वहरूको सुझाव छ। हात कमीमा २० सेकेन्ड साबुन-पानीले धुने, पोपपछि स्प्रान्जाइजर प्रयोग गर्ने, शौचालय भित्रका सतहहरू नछुने, मोबाइल फोनलाई र फलस गरेपछि शौचालयबाहिर निस्कने गर्नुपर्छ।

त्यसैले शौचालयको सीटबाट रोग सँगै सम्भावना अत्यन्तै न्यून छ। स्वच्छता र सावधानी अपनाएर कतिपय हानिकारक संक्रमणबाट बच्न सकिने विश्वहरू बताउँछन्।

संस्थापक शेयर सरिद गर्न चाहनुहुने संस्थापक शेयरधनी महाबुभावहललाई जरुरी सूचना

(प्रकाशित मिति: २०८२/०५/०५)

यस कम्पनीको संस्थापक शेयरधनीहरूले आफ्नो नाममा रहेको संस्थापक शेयर विक्रि गर्ने इच्छा जहो गरी यस कम्पनी समक्ष निवेदन दिनुभएकोमा उक्त निवेदन संचालक समितिको बैठकमा पेश हुँदा तिन पचाई खरिद विक्रि गर्ने प्रकृया अघि बढाउने निर्णय भएकोले सो संस्थापक शेयर खरिद विक्रिमा साविकका संस्थापक शेयर धनीहरूलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने विद्यमान व्यवस्था भएको हुँदा यस कम्पनीको सम्पूर्ण संस्थापक शेयर धनीहरूको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। अतः कुनै संस्थापक शेयरधनीलाई संस्थापक शेयर खरिद गरी लिन इच्छा भएमा यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिन भित्र कम्पनीको प्रधान कार्यालय कानावाडी, काठमाडौँमा निवेदन दिनुहुन अनुरोध छ। यो समयभित्र प्राप्त निवेदनका आधारमा शेयर खरिद विक्रि प्रकृया अघि बढाउने व्यवहार समेत सम्पूर्ण शेयरधनी महाबुभावहललाई जानकारी गराउँदछौं।

RELANCE FINANCE LIMITED
रिलायन्स फाइनेन्स लिमिटेड
Head Office: Relance Bhawan, Karmaladi, Kathmandu
Tel: +977-1-5361104, 5323117, 5361041, 5361167, 5903698
info@relancenepal.com.np | www.relancenepal.com.np

खितीय सेवाको अर्को परिभाषा

आइ.सि.एफ.सि. फाइनेन्स लिमिटेड ICFC
तपसिलमा उल्लेखित ऋणीलाई कर्जा सुवाची गर्ने सनबन्धी ७५ (पैतस) दिने सार्वजनिक सूचना

सूचना प्रकाशित मिति: २०८२/०५/०५ गते

यस फाइनेन्सको शाखा कार्यालय पेन्थीकोला काठमाडौँबाट तपसिलमा उल्लेखित ऋणीले लिएको ऋण कर्जा सम्मोताको तय तय तालिका अनुसार बुझाउनु पर्ने ब्याज तथा कित्ता रकम फाइनेन्सले बारम्बार माँथिन्छ, लिखित तथा बचत स्वरुप साधनहरूको अनुसंधान गर्नुपर्ने पटक पटक ब्याज विवाद समेत कर्जा रकम सुवाची गर्न नपुग्नेकोले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (पैतस) दिन भित्र सम्पूर्ण ऋण रकम (सावार्, ब्याज र हजाना ब्याज आदि समेत) बुझा सुवाची गर्न आउनु हुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। अन्त्यमा, बैङ्क तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३, कर्जा सम्बन्धी शर्त, सम्मोताका लिखित तथा प्रमाणित कानून बमोजिम कर्जा बमोजिम दिने ब्याज रकम रकम फाइनेन्सको नाममा इष्टिबन्धक लिखत पास गरी सुरक्षित राखिएको तपसिल बमोजिमको सम्पत्ति बेचबिचन गरी कर्जा रकम अर्बुत उपर गरिनेनेछ। सोबाट समेत अर्बुत उपर हुनुपर्ने सम्पूर्ण रकम अर्बुत उपर हुन नसक्मा प्रमाणित कानून अनुसार तपाईं ऋणीको अन्य चर्त अर्बुत समेत तथा जायबजाबाट समेत फाइनेन्सले आफ्नो लेना अर्बुत उपर गरि लिनेछ। साथै, ऋणी तथा व्यक्तित्व जमानिकोहोस्को अन्य चर्त अर्बुत समेतपछिब्याज दिनेले नखानेको बस्तीका कर्जा रकम अर्बुत उपरका लागि ऋण अर्बुती त्यागधिकरणमा मुद्दा राखि गरिने व्यवहार भएपि, व्यक्तित्व जमानिको तथा सम्पत्ति सबै पक्षहरूलाई यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराईन्छ। उपरोक्त कारवाहीको निवसिलामा लाग्ने सम्पूर्ण बचप समेत तपाईं ऋणीलाई नै पार्दा दिनेनेछ। तपाईं ऋणीबाट सम्पूर्ण रकम अर्बुत उपर भएको बखत ऋणीको कर्जा रकमको सुरक्षण बचप जमानि बस्तीले व्यक्तिको व्यहोरा पर्ने हुनाले यसै सूचनालाई आधार मानि बाँकी ऋण रकम सुवाची गर्न आउनु होला। उपरोक्त समयार्थीबचप कर्जा बुझा सुवाची गरिमा नगरमा नभए राष्ट्र बैङ्कको निर्विवाद बमोजिम कर्जाबचप सबै पक्षलाई कर्जा सुचना केन्द्र लिमिटेडमा कानो सुचीमा सुचीकृत गरिने व्यवहार यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराईन्छ।

तपसिल

ऋणीको विवरण	व्याजित उजवाडी दिने/नदिएको विवरण
नाम : कर्जा बने थापा	क) नाम : सुचना थापा
बुवा : धन बहादुर थापा	बुवा : कान्छे बने थापा
बाजे : बल बन्दुर थापा	बाजे : बल बहादुर थापा
ना.प्र.नं. : १६४/०४६, वि.प्र.का., भक्तपुर	ना.प्र.नं. : ८/९७६, वि.प्र.का., भक्तपुर
जारी मिति : २०४५/०४/३०	जारी मिति : २०४८/०७/१३
डेगाना : कट्टेको ०९, भक्तपुर	डेगाना : कट्टेको ०९, भक्तपुर
हाल : सुर्खीनायक न.प. ४, भक्तपुर	हाल : सुर्खीनायक न.प. ४, भक्तपुर
ब) नाम : निष्ठी थापा	ब) नाम : प्रकाश शशीकरी सुवार
बुवा : पुर्ण बहादुर लिखतबहा	बुवा : शालो सुवार
पति : कान्छेबने थापा	बाजे : शंकर प्रसाद सुवार
नसुरा : पुर्ण बहादुर थापा	ना.प्र.नं. : ४०२२, वि.प्र.का., काठमाडौँ
ना.प्र.नं. : ७५२९, वि.प्र.का., भक्तपुर	जारी मिति : २०४५/०७/१५
जारी मिति : २०४२/०३/२३	डेगाना : का.म.न.प. ३२, काठमाडौँ
डेगाना : कट्टेको ०९, भक्तपुर	
हाल : सुर्खीनायक न.प. ४, भक्तपुर	

हिले सुर्खीनायक विवरण :

मातृपति कार्यालय भक्तपुरका काज बने थापाको नाममा दर्ता बचप रकमको भक्तपुर जिल्ला कट्टेको बडा नं. १ ब विप्लव क्रिस्ता नं. ४०२२ को क्षेत्रफल १९४.८८ ब.मि.को जग्गा तथा त्यसमा भए गरेका निर्माणहरू, लिखतपात्र समेत।

७४७५ विवरण सडक, लाट,अन्तर्गत, काठमाडौँ, फोन नं. ७४७५२२००, www.icfc.com.np

माने राजाः थुकेको थुकलाई चाट्दिनँ

‘माने राजा’ शुक्रबारबाट रिलिज हुँदैछ। फिल्म रिलिज हुँदै जाँदा आफू त्यो फिल्म हेर्न नजाने र अस्कलाई पनि हेर्न जानु पनि नभने भिष गम्भी नजाने चर्चित पवित्र साँकीले टिप्पणी गरेको छन्। न्यूज २४ टेलिभिजनमा गज श्रेष्ठसँग साँकीसँगै गर्दै उनले फिल्मका निर्देशक ऋषि लामिछानेले आफूलाई दुर्व्यवहार गरेको हुनाले फिल्म रिलिज भए पनि आफू फिल्म हेर्न नजाने बताएकी छन्।

दर्शकलाई फिल्म हेर्न जान भन्दछन्? भने प्रश्नमा उनले भनिन्, ‘म त जान्छु। तर दर्शकलाई पनि जाऊ भनिँदैन। थुकेको थुक हो, बाटुन जान्छु।’

‘फिल्ममा मैले ५०० टेक लिएँ भनेर बेइज्जत गर्न खोज्नुभयो,’ उनले भनिन्, ‘मानसिक तनाव भै गयो। कोठा खुने ऐँ। निर्देशकलाई मैले यस्तो नचाँहेँछु कुनै फलतानुभवो भनेर गुनासो गरें। उहाँले कसले यस्तो गर्नु, थाहा नभएको र जसले यस्तो गर्नु, उसको ठेक्का लिन नसकेने उहाँले बताउनुभयो।’

विश्रपत भएको उनले बताइन्। समाचार आएपछि उनले निर्देशकसँग प्रष्टीकरण खोजेको तर उहाँबाट प्रष्ट जवाफ नआएको, उनले नामाग्री थकेको उनले बताइन्। यो समाचारको खुलासा द्रुतो टिप्पबाट कसैले गर्नु होला भने निर्देशक ऋषि लामिछानेले जवाफ दिए पनि अनि सन्तुष्ट छैनन्। उनले भनिन्, ‘उहाँ त टिम लिडर हो, उहाँले ती सबै कुराको निवन्धन गर्नुपर्ने हो।’ फिल्म प्रचारका लागि आफूलाई मोहरा बनाइएकाका उनले दु-ख व्यक्त गरिन्। ‘मेरो शुक्रवातामे ये यस्तो हुँदा लाग्यो,’ उनले भनिन्, ‘उहाँको नमीठो जवाफ सुनेर मलाई त न्न मन लाग्यो।’

निर्देशकलाई मुद्दा हाल्नु भनेर धम्याएको पनि उनले खुलासा गरिन्। उनले भनिन्, ‘यस्ता कुराको खुलासा गर्न हुँदैनथ्यो, नभएको कुरा हल्ला मच्चाउनु हुँदैनथ्यो। म केस गर्नु भनें तर पछि यस्तो भ्रष्टाचार के लाग्नु भनेर छाँडिदिएँ।’

पछि आफूले फिल्ममा कबोलिए बराबरको पैसा पनि नपाएको उनले गुनासो गरिन्। फिल्मको सुटिङ पूरा गरेका कारण भनेर आफूलाई टिमले पैसा नदिएको तर फिल्मको डबिङ चाँहिँ गरिएकोको उनले बताइन्। अहिले ‘मिन लाउछ माया’ फिल्ममा अनुबन्धित भएको र यसैको वक्रीयतामा व्यस्त रहेको उनले बताइन्। वक्रीयताका दौरानमा आफूले राम्रो काम गरेको भन्दै फिल्मको टोलीले

‘यस्तो राम्रो गरिराखे, किन नकारात्मक हल्ला फैलाएको’ भनेर सोधेको पनि उनले बताइन्। फिल्मको सुटिङ पूरा गरेका कारण भनेर गरीपले मानसिक रूपमा विश्रपत भइरहेछ। मैले काम गरेपछि सबैभन्दा नामाग्री टिम यही पर्थ्यो।’ कमेडी शो, म्युजिक भिडियो हुँदै फिल्मकाबाट चर्चा कमाएको उनले प्रकलित फिल्मका काम गरेकी उनले टिकटक चाँहिँ नजानी गरेको थिइन्। टिकटकबाट बढी चर्चितपछि अहिले बच्चाहरूले टोपीमा देखेर चिनेकाका खुशी लागेको उनले बताइन्। आफूलाई कमेडी शोको कारण आफ्नो ब्राण्डिङ भएकोमा खुशी व्यक्त गरिन्।

नाता तोड्दै आमिरका भाइ

यतिबेला फैजल खान चर्चामा छन्। आमिर खानका भाइ फैजल लामो समयदेखि चर्चाबिहीन थिए। कहिलेकाहीँ उनको मानसिक स्वास्थ्य राम्रो नभएको खबर आइरहन्थ्यो। अहिले भने उनले आफ्नो परिवारबाट नाता तोडिपार्छ भनी अंदाजतमा मुद्दा हालेर चर्चामा आएका छन्।

विगत २० वर्षयता भएका अत्याचारहरूको शृंखलाको फेहरिस्त बोकेर आइपुगेको पत्रकार सम्मेलनमा बताएका छन्। उनलाई पालन भएको पोषित गर्दै परिवारका सबै सदस्यहरूले मानसिक अपसाल पुर्‍याएको दावी प्रकट गरेका छन्।

उनले आफूलाई जबजर्जित आफ्नी काकोसँग बिहे गराउन परिवार नै लागिपरेको बताएका छन्। उनले पत्रकार सम्मेलन आयोजना गर्दै दाइ आम्बिले सन् २००५ देखि जबजर्जित घरेलु हिंसा भएको र बिजोड्रेनिंगबाट पीडित भन्दै औषधी खुवाएको दावी गरेका छन्। उनले आफू परिवारको पञ्जाबाट मुक्त हुनका लागि परिवारलाई मुद्दा हालेको र सन् २००८ देखि एक जना बहिन बच्जारामाफ त

लडिबहेको बताएका छन्। डा. हरि सेट्टीले उनको उपचारको क्रममा डाक्टरले ‘मिमो घमण्ड तोड्ने’ भन्दै दुर्व्यवहार गरेको बताए। आफूलाई सेरेलेस नामक औषधी नियमित दिएको र २० घण्टाभन्दा बढी सुतेको सुत्थे गरेपछि आफूलाई गलत उपचार गरिएको थाहा पाएको उनले बताए। एक वर्षपछि बाबुआपलान नभै थालेका उनलाई पुनः आम्बिले गाईबन्धन थिप्न प्रयास गरे। सन् २००९ मा उनले सरकारी अस्पतालमा जाँच गराए।

पछि उनी पालन नपाएको बेजे अस्पताल र अन्य ठाउँबाट प्रमाणित गरेको उनले प्रष्टीकरण दिएका छन्। यसअघि आम्बिले बी कुरा आफ्नो परिवारको निजी मामिलामा भएका कारण कसैले पनि फैजलका कुरालाई उखाल्न आग्रह गरेका थिए। सन् १९६९ मा ‘य्या क माँस’ फिल्मबाट बालकलाकार हुँदै अभिनयमा छिर्का फैजलले सबैभन्दा बढी चर्चा भेटाउनुबाट पाएका थिए। सन् २००० मा रिलिज भएको उक्त फिल्म त्यो वर्षकै सबैभन्दा फलर फिल्म भएपछि उनको करियर डामाडो लागेको थियो। त्यसपछि उनको मानसिक स्वास्थ्य बिथिपरेको परिवारको दावी छ।

आफू परिवारसँग नाता तोड्न अलमलमा जान लागेको बताएका फैजलको यो चर्चापछि आमिर र उनको परिवारबाट के प्रतिस्थापन आउने हो भनेबारे सबैको चासो छ।

‘गुरुङ आफैँले मातृभाषा जोगाउने हो’

सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री पुष्पकमल पुनः गुरुङ समुदायको मातृभाषा लोप हुँदै गएकोले मातृभाषा संरक्षण र पुस्तान्तरण अभियान प्रयात सुरु गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन्।

नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठानद्वारा सुधार आयोजना गुरुङ भाषाको ‘तम कए’ पत्रिका सार्वजनिक कार्यक्रममा मन्त्री गुरुङले बसाइँसराइका कारण गुरुङ भाषा र संस्कृति लोप हुँदै खतरा बढ्दै गएको बताए। कुनै समुदायको अस्तित्व उसको भाषा र संस्कृतिलाई भन्निन्ने हुँदा गुरुङ समुदायले मातृभाषा संरक्षण र पुस्तान्तरणमा विशेष पहल गर्नुपर्ने उनको भनाइ छ।

कुनै पनि भाषाको संरक्षण प्रयात सुरु हुन्छ, उनले भने, ‘तम भाषा र योगेन जोडिएको मौलिक संस्कृति जोगाउने अभियान सुरु गरिहाल्नुपर्ने जरुरी छ। अहिले संरक्षणसँगै पुस्तान्तरणमा जोड दिनुपर्ने हो हाम्रा पुर्खाले आजैको कला, संस्कृति र भाषा लोप हुँदै जानेछ।’

प्रतिष्ठानले तम भाषाको पत्रिका पहिलोपटक प्रकाशन गरेकामा धन्यवाद दिँदै मन्त्री गुरुङले यो पहल सकारात्मक देखिन्छ पनि मुख्य भाषालाई जीवन दान दिएर आधार परिवार र समुदाय हुनपुगेको जोड दिए। उनले भने, ‘प्रतिष्ठानले पत्रिका निकाल्नु झैंहास हो। तर, वास्तविक भाषा संरक्षण प्रयात सुरु हुनुपर्छ र यसलाई पुस्तान्तरण गर्दै जानुपर्छ।’

मन्त्री गुरुङले संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासन व्यवस्था ल्याउनुको

मुख्य उद्देश्य समतामूलक समाज र समावेशी चरित्रको अभ्यास गर्नु रहेको उल्लेख गर्नुभयो। संघीय शासन प्रणालीमा सबैको स्वामित्व महसुस गराउने उद्देश्यले आरक्षण, समावेशी नीति ल्याएको बताउँदै उनले गुरुङ समुदायले यो अवसरलाई भरपूर उपयोग गर्न नसकेको गुनासो गरे। उनले संविधानको मर्मको सम्मतिमा मन्त्री गुरुङले अवसरलाई उपयोग गरेर राज्यको मूलधारमा पुगेर गुरुङ समुदायले जोड गर्नुपर्ने सुझाव दिए।

आजसम्मको जनजाति उध्यान प्रतिष्ठानका अध्यक्ष रमेश गुरुङले प्रतिष्ठानमार्फत जनजातिको भाषा, संस्कृति, कला र जीवनशैलीको दस्तावेजीकरण गर्ने कार्य हुँदै आएको बताए। जनजातिलाई निजामती सेवामा पहुँच बढिँदैन निःशुल्क लोकसेवा तालिम सञ्चालन गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै उनले निजामती सेवामा गुरुङ समुदाय न्यून उपस्थिति हुनु चिन्ताको विषय भएकाले तालिम सञ्चालन गर्नुपर्छ।

नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठानका कुतर्पित भूपाल राईले प्रतिष्ठानप्रति सबै समुदायको साभामा अनुमति गराउन मातृभाषाका पत्रिका प्रकाशन गर्न जरुरी रहेको बताए। यो अभियानलाई प्रतिष्ठानले हिलि भए पनि निरन्तरता दिने प्रतिवद्धता व्यक्त गरे। प्रतिष्ठानका मातृभाषा विभाग प्रमुख राजन पौड्याले नेपालमा भएका विभिन्न मातृभाषामध्ये, चार वटा भाषाका मातृभाषा पत्रिका अहिलेसम्म प्रकाशन भएका जानकारी दिए।

मानसिक स्वास्थ्यका कारण नायिकाको वैवाहिक जीवन बिग्रदै

सन् १९९९ तका हल्लिडमा रिलिज भएको ‘आइज वाइड स्ट’ निकै चर्चामा थियो। पति-पत्नीबीचको मानसिक अन्तर्द्वन्द्वमाथि बनाएको थिए फिल्म भएको केही समयपछि हल्लिडको सबैभन्दा ‘हट’ जोडी यम कुञ्जर र निकोल किडम्यानको पार पाउने भयो। उनीहरूको पारपाउने कसरी भयो, संसार छरक गरेको थियो। पछि खुलासा भयो, निकोलको मानसिक समस्याका कारण यम कुञ्जरले पारपाउने गरेको भयो।

किडम्यानको सो मानसिक समस्यालाई मनोवैज्ञानिकले एक्सपरी भनी नामकरण गरेका छन्। अत्यधिक किडम्यानले व्यक्ति (हाइली सेन्सेटिभ पर्सन- एक्सपरी) को समस्या भएका महिलाहरूले अक्सरभोग्नु ‘नाटकबान’ भएको आरोप खेनुपर्ने हुन्छ।

वैज्ञानिकहरू भन्छन्, एक्सपरी वास्तवमै फरक तिकाको सोचे हुन्छन्।’ गत वर्ष सार्वजनिक गरिएको एउटा अध्ययनले एक्सपरीहरू ज्यदै सेवेनशील हुने भन्नेलाई उनीहरूलाई मानसिक किडम्यानको संख्या बढी नै हुन्छ। उनीहरू बढी चिन्ता गर्छन्, उनीहरूलाई चाँहिँ अस्थिरता (डिप्रेशन) मा पर्ने गर्छ। ११ हजारभन्दा बढी व्यक्तिको सोधमा यो पता लागेको हो।

किडमैन भन्ने गुनासोलाई अफ लडनका मनोचिकित्सक तथा अनुसन्धानकर्मी यम फाल्केनस्टाइन भन्छन्, राम्रोले सेवेनशीलता र विभिन्न मानसिक समस्याहरू—जस्तै डिप्रेशन, चिन्ता, पोस्ट-ट्रमाटिक स्ट्रेस

डिसअर्डर (एडीएसडी), ओपोपोबिया र ओबोडेन्ट पर्सनलिटि डिअसअर्डरसमा समावेशीय एउटा सकारात्मक सम्बन्ध फैला पर्छ। हाम्रो निष्कर्षले उपचार योजनामा सेवेनशीलतालाई ध्यानमा राख्न सकिन्छ भन्ने पता लागेको हो।’ उनका अनुसार, एक्सपरीहरूले मनोवैज्ञानिक उपचारमा कम सेवेनशील व्यक्तिभन्दा प्रायः राम्रो प्रतिक्रिया दिने सम्भावना देखाएको छ।

एक्सपरीलाई चिकित्सकीय परिभाषामा ‘शारीरिक, भावनात्मक वा सामाजिक उमेजनामा केन्द्रीय र्णनालीको उच्च सेवेनशील व्यक्ति भनिन्छ। यो शब्द १९९० दशकको मध्यतिर मनोवैज्ञानिक इलेन एणोले लोकप्रिय बनाएको थिइन्। उनले एक्सपरीहरूमा खतराबारे अत्यधिक चिकित्सक चेतावनी प्रणाली हुन्छ। यो प्रायः र्णनामुलत जीवनका सबैको मानिन्छ।

पछि भएका अन्य अनुसन्धानहरूले एक्सपरीहरूमा डोपामिनजस्ता न्यूट्रोन्समिटोको मात्रा बढी हुने र त्यसैले उनीहरू बढाता उत्तेजित हुँदै प्रतिक्रिया दिने गर्छन्। केही अध्ययनमा बाल्यकालको अपातालाई पनि कारकका रूपमा उल्लेख गरिएको छ। निकोल किडम्यान मात्र होइन, हल्लिडको अर्की अभिनेत्री रिम्वन्डा हार्ट र हालै देखि बोलीकी छोरि लेखरी जेनसजस्ता नामी व्यक्तिकहले आफू एक्सपरी भएको सार्वजनिक रूपमा घोषणा गरेका थिए।

किडमैनल सडकोलोकलल साइन्स पत्रिकामा प्रकाशित निष्कर्षमा भनिएको छ— सेवेनशीलता र मानसिक स्वास्थ्यबीच अल्लेखनिय सम्बन्ध छ। साथै, ओपोपोबिया र ओबोडेन्ट पर्सनलिटि डिअसअर्डरसँग

पनि मध्यम स्तरको सकारात्मक सम्बन्ध देखिन्छ।

प्रायः पैर र गहिरो सोचे प्रवृत्ति, अत्यधिक उमेजनामा प्रतिक्रिया दिने गरी उनीहरूमा चिन्ता र अस्थिर बन्ने गर्छ। भविष्यका परिणामबारे धेरै चिन्ता गर्ने र भविष्यमा हुने सम्भावित नकारात्मक असरहरूमाथि बढी कल्पना गर्ने प्रवृत्तिले उनीहरूमा यो रोग बढ्ने देखिएको छ। अधिकतर अध्ययनमा अवसरमा वातावरणीय कारणहरूले बढी भूमिका खेल्ने वैज्ञानिकहरूले बताएका छन्।

नेपालमा पनि कतिपय नायिकाहरू चाँहिँ प्रतिक्रिया गर्ने, सहकर्मीहरूसँग भन्दा नै गर्ने प्रवृत्ति हुन्छ। त्यस्तो हुनुमा अत्यधिक सेवेनशीलता व्यक्तिहरू नकारात्मक मात्र होइन, सकारात्मक अनुभवहरूबाट पनि बढी प्रभावित हुन्छन्। त्यसैले उनीहरूको वातावरण उनीहरूको मानसिक स्वास्थ्यका लागि महत्त्वपूर्ण हुने गुनासोलाई अझ सकेर प्राथम्यका माइल्लन लुट्ससको धारणा छ। त्यसो त अनुसन्धानकर्ताहरूले यो अनुसन्धानमा केही कमजोरी पनि हुन सक्ने सुझावको छ। अध्ययनमा ओलसत भनेर २५ वर्ष थियो र प्रायः उच्च शिक्षित युवतीहरू अझ सकेर देखिन्छ सक्ने केही वैज्ञानिकहरूको धारणा छ। ताजा अध्ययनअनुसार, कोषिड १९ को हाहामाओपि भन्दा तथ्यले मानसिक उपचार खोजेको संख्या निम्नै बढेको छ। अहिले बताइरहान यस्तो मानसिक उपचार खोजेको संख्या वार्षिक ४५ लाख पुगेको छ।

हालै बेलारतको गरिष्ठ्य तथ्यक कर्णालयले प्रत्येक चारजना बालबालिकामध्ये एक जनामा मानसिक समस्या भएको देखिएको बताएको छ। यो संख्या अघिल्ल्या वर्षहरूमा पाँचमध्ये एक थियो। गत वर्ष बेलारतको स्वास्थ्य विभाग एक्सपरीसले १८ वर्षभन्दा बढीलाई आफूले महामारी औष भन्दा ५५ प्रतिशत बालबालीलाई उपचार गरिरहेको छ। क्वी अध्ययनहरूले महामारी र बन्दाबन्दीका कारण बालबालिकाको सामाजिक तथा भावनात्मक विकासमा द्रुतो असर गरेको र मानसिक समस्या अझै बढ्न सक्ने देखेका छन्।

बादी समुदायलाई मादल थास्नु न छाड्नु

विगतमा घुमन्ते जीवन बिताउँदै आएको यो समुदायको स्थायी बसोबासको सुनिश्चितता भए पनि रोजगारी अभावमा छिमेकी मुलुक भारतलाई रोजीरोटी आर्जनको थलो बनाउन बाध्य

बलचौरका तीर्थ बादीलाई मादल बनाउने चढारो छ। सबैभन्दा उनी काट्ने औजार लिएर प्रवाहिल मादल बनाउन राखिएको काठको घर भित्राउँछन्। त्यसपछि तयार भएको मादलमा खरी लगाउने, सुकाउने र डोरी कस्छन्।

नारीहरूले सौभाग्य र समृद्धिका निमित्त धार्मिक परम्परानुसार शिवपर्वतीको उपासना एवं पूजा गर्ने तीर्थ नजीकसम्मै उनको व्यवस्था बढेको हो। मादलको मौसममा मादल बनाउने र बेच्ने फुर्लट हुन्छ।

शिवजी तीर्थको सानो कच्ची घर छ। समीपको अर्को कटेरोलाई उहाँले मादलको

गोदाम बनाएका छन्। उनले त्यो गोदाममा बेचनका लागि टिक्क परेका एक दर्जन बढी मादल राख्नु भएको छ। मादल बनाउनको लागि तयार परेका काठका घार पनि भण्डार गर्नुभएको छ। एउटा मादल साधारणतया तयार गर्न ४ दिन लाग्ने गर्दछ। तर मादल बनाउँदा एक दिन घार तयार पर्छ, अर्को दिन कम्ने र खरी लगाउने गरिन्छ। खरी लगाएको मादललाई सुकाएर ‘फिर्नासिङ’ गर्नुपर्छ, उनले भन्नुभयो।

मादल बनाउने काठ अभाव भएको उनको गुनासो छ। तर औपको काठमा कला भने उनी बाबा, रंगीको छाला र खरीगाढाबाट मादल उत्पादन गर्ने गरेको बताउँछन्। मादल बेचेर वार्षिक छ लाखसम्म आयदानी हुनेगरेको छ।

‘सातजनको परिवार यसैले पालेको छ’ उनले भने, ‘एउटा मादल तीन हजारदेखि १५ हजार सैर्यौसम्ममा किन्ने हुने गरेको छ। १५ वर्षदेखि मादल बनाउँदै आएको छु।’ स्थानीय सरकारीको सहयोग पाएका मासिक ५० वटा मादल उत्पादन गर्ने सकिने बताउँदै उनले

आधुनिक बाजाले आकर्षणको पैसा कसैमा परेको सुनाए।

बलचौरक अर्का मादल व्यवसायी किन्द बादी पनि मादल बनाउन व्यस्त छन्। तीजमा मादलको माग बढ्ने भएकाले उनलाई चढारो छ। किन्द बादीको पनि मुख्य आयस्रोत मादल

बेच्ने नै हो। बजारको आधुनिक मादलले आफू नो पैसा नै सकिँदमा परेको सुनाउँदै किन्द बादी व्यावसाय सञ्चालनका लागि स्थानीय र प्रदेश सरकारसँग सहयोगको अपेक्षा गरे। उनले मादल बेचेर वार्षिक ३/४ लाख सैर्यौ आयदानी गर्ने गरेको बताए।

बादी समुदायले लामो समयदेखि मादल, दयाहा देवी, सुल्फन, हुक्का बनाएर जीविकोपार्जन गर्दै आएको भए पनि हाल आफू नो पैसा सकिँदमा परेको तुल्सेले उनले गरे। उनले आफ्नी पीडा सुनाउँदै भने, ‘हिजोआज कनबाट मादल बनाउने काठ ल्याउन पाइँदैन।’

बादी समुदायले परम्परागत पैसाका रूपमा मादल बनाउँदै आएकाका समाजमा आधुनिक बाजाको प्रचलन बढ्दै जाँदा परम्परागत बाजाको प्रयोग घट्न थालेपछि बादी समुदायका बाजा बनाउने पैसा सकिँदमा परेको लम्कीचुहा नगरपालिका-२ बलचौरका रमेश बादीले बताए।

लम्कीचुहा नगरपालिका-२ बलचौरमा बादी समुदायका एक सय ७१ घर छन्। विगतमा घुमन्ते जीवन बिताउँदै आएको उक्त समुदायले स्थानीय रूपमा बसोबासको सुनिश्चितता भए पनि अजगरीको अभावमा छिमेकी मुलुक भारतलाई रोजीरोटी आर्जनको

थलो बनाएका छन्। यद्यपि यो समुदायका केही सदस्य मादललाई मादल बाजाका साथै धेरैल तालतय हँसिया, खुकुरी, बन्चरो, खुर्पा तथा कुपि औजार बनाएर परम्परागत पैसालाई विस्तारता दिइरहेका छन्। बाजार अभावमा आफूहरूलाई टिक्न काँटन भएको उनीहरूको गुनासो छ।

